

עת"א 59804/12-14 - מיכאל דבש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

18 בינואר 2015

עת"א 59804-12-14

מיכאל דבש
ע"י ב"כ עו"ד דליה עטור (סניגוריה ציבורית)

העותר:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמית לוי (פ"מ י-ם, פלילי)

נגד
המשיבה:

פסק דין

1. עניינו של פסק דין זה בעתירת אסיר שהגיש עתירה, העותר להעברתו מבית המעצר הרגיל שבמגרש הרוסים למסגרת מג"ן או מר"ש.
2. העתירה מיוסדת על שני אדנים: האחד - טענות לפיהן מצבו הרפואי של העותר, הטוען כי הוא זקוק לכסא גלגלים לצורך התניידות, אינו מאפשר לו שהייה בבית מעצר רגיל. השני - כי תנאי הביקור בבית המעצר שבמגרש הרוסים אינם ראויים.
3. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.
4. בנסיבות המקרה דנן לא התקיימה עילה המצדיקה מהלך חריג של התערבות בהתנהלותן של רשויות המינהל בעניין העותר.
5. בכל הנוגע לפן הרפואי הרי שעולה מן המסמכים כי העותר נבדק מעת לעת וכי ככל שיהיה צורך אפשרי בהעברת העותר מבית המעצר הנוכחי, הרי שהדבר יישקל וייעשה (וראו חוות הדעת מ-25.12.14 שצורפה לעתירה וסעיף 5 לתשובה לעתירה). עם זאת, במסמך המאוחר ביותר שהוגש (ב/1 מ-13.1.15) נכתב כי "ניידות בכסא גלגלים הכוונה היא למרחקים של מעל 50 מטר", כך שהמצב הרפואי הנוכחי אינו כמתואר ע"י העותר. כמו כן, עולה מהמסמך ב/1 הנ"ל כי ב-18.1.15 אמורה להינתן תשובה נוספת ובמסמך ע/2 מצוין כי העותר מוזמן לבית החולים אסף הרופא ב-26.1.15 "לדין צוות... לצורך החלטה על ניתוח". במצב הדברים האמור אין הצדקה כי בעיצומו של תהליך כאמור, אשר במסגרתו נראה כי נשקל ויישקל כל הנחוש, תבוא התערבות של בית המשפט.

6. במה שקשור לביקורי המשפחה טוענת המשיבה (בסעיפים 8-12 לתשובתה) כי אין המדובר בשיקול שהעותר רשאי לבסס עליו עתירת אסיר. מכל מקום, גם מנקודת מוצא נוחה לעותר, כי היה רשאי להעלות טענות בקשר לכך, הרי שהתמונה המתקבלת היא שהמשיבה פועלת כפי שניתן בנסיבות שבהן מדובר וכי, מכל מקום, אין מדובר בהתנהלות החורגת ממתחם הסבירות והמצדיקה התערבות של בית המשפט.

7. בשולי הדברים אזכיר כי במהלך הדיון בעתירה ציין העותר כי התנהלותו בקשר לעתירה (הכנת שרטוט מסוים) הביאה לסיווגו כסג"ב, דהיינו כמי שקיים לגביו סיכון גבוה לבריחה. עניין זה אינו עומד להכרעה עתה, שכן לא נכלל בעתירה שהוגשה. מכל מקום, יש להניח ולקוות כי ככל שנעשה סיווג כזה (מן הטעם שהעותר טוען לו או מטעם אחר) הרי ששאלת הצורך באותו סיווג נשקלת ותישקל ע"י הגורמים המתאימים. כמו כן, ככל שיישאר צורך בכך, פתוחה הדרך לעתירה חדשה מתאימה בעניין זה, כמו גם בעניינים הקשורים למצב הרפואי של העותר, אם ההתפתחויות בקשר אליהם תצדקנה זאת.

8. השורה התחתונה היא אפוא שהעתירה נדחית.

9. אין צו להוצאות.

ניתן בהעדר הצדדים היום, כ"ז בטבת תשע"ה, 18 בינואר 2015.

רפאל יעקובי, שופט